స్వార్థమా? త్యాగమా?

జ్వాలాశాస్త్రి

"ఏదెట్లావున్నా మీరుమాత్రం తప్పక సహాయం చేయాలండీ" అన్నాడు దురుసుగా వెంకట్రావు.

"అవునబ్బాయి, నేను చేయగలిగింకేదో చేస్తాననే చెప్పాను గానీ, చేయనని చెప్ప లేదుకదా"

"మీరు చేయగలగడం, చేయలేకపోవడం అన్నమాట మాదగ్గర కట్టపెట్టండి ఇల్లా బాధ్యత లేని మాటలు మీలాంటి పెద్దలు మాట్లాడుతూంటంవల్లే మనదేశం యీ హీనస్థితి కొచ్చింది"

"పోనీ, మాబోటి పెద్దలు బాధ్యత లేనట్లు ప్రవర్తిస్తే, మీబోటి పిన్నలు బాధ్యత కలిగి ఏం చేస్తున్నారోయ్? నీ మట్టుకు నువ్వు 'తనకు మాలిన ధర్మం మొదలుచెడ్డ బేరం' అని స్వార్థం లేకుండా ఏం చేస్తున్నావు చెప్పు"

ఆ మాటతో ఒక్క వెంకట్రావుకే గాదు, మల్లిఖార్జునానికీ, రంగారావుకూ, రామేశానికీ. అందరికీ బ్రహ్మాండాలు పగిలి పోయేటంత కోపం వచ్చేసింది అందరి మొగాలు కందగడ్డలైపోయాయి ఉండబట్ట లేక రంగారావు అన్నాడు

"మేము ఒహా చెంప, విద్యార్థులమై చదువుకోవాల్సిన వాళ్ళమై యుండికూడా అవ్వన్నీ చాలించుకుని, యింటింటికి తిరిగి, మీలాంటివాళ్లచేత అడ్డమైన మాటలూ పడుతున్నా కూడా, యింత ఘనమైన సేవ చేస్తున్నామే! దీంట్లో ఏం స్వార్థం వుందని మీకు తట్ట, మీరిల్లా యింత పెద్దమాట అన్నారండీ? ఈ యాచిస్తోన్న సొమ్మంతా మాకోసమే నన్నట్లుగా మీ రిన్నిమాట లంటున్నారే. ఇంతకంటే యింకేం కావాలి చెప్పండి"

ఇల్లాంటి కుర్రాళ్ల మనస్తత్వాల్ని అనకున్న అనుభవాల మరిలో వేసి ఎన్నడో పిండిచేసినవాడికి మల్లే ఒక్కగాబు నవ్వు నవ్వి వాళ్ళ మొగాలకేసి చురుకుగా చూసి సీతాపతిగారు అన్నారు.

"అవునోయ్, యీ యీడులో నీకేం తెలుసుంది నీలోవున్న స్వార్థం? నన్నడుగు చెబుతాను. మీలాగే నేనూ ఒకప్పుడు విద్యార్థిదశలో వుండేవాణ్ణే అనీ, నాకూ కొంత చదువుల విషయం తెలుసనీ, అనుకుంటే—నీవు నా కింతగా చెప్పేవాడివి కానేకావు. చూడు.. మీరు నలుగురూ కలిసి నాల్గురోజులపాటు యింటింటికీ తిరిగి, యిల్లాగా చందాలు వసూలు చేసినంత మాత్రాన మీ చదువులు చెడిపోతాయంటావా? అది కల్లో వారగ పొద్దునలేస్తే సాయంత్రందాకా చీకటి ఆఫీసుల్లో చాకిరీ చేసి నాలుగురాళ్లు తెస్తేనేగానీ పొయ్యిలో పిల్లి లేవకుండా వున్న ఉద్యోగులు తిరగగలరా మీలాగా? కాపరాలు నెత్తిమీద పడక, కష్టం సుఖం అంటే ఏమిటో ఎరక్క, తల్లిదండ్రులు సంపాదిస్తూ వుంటే చదువుతూన్న మీరూ, నిరుద్యోగులై బ్రతికే రాజకీయ నాయకులూ తప్ప యీ పనులకు యింకోళ్లా పూనుకో గల్గుతారూ యీ కాస్తతోనే మీ చదువులు పాడుచేసుకుంటున్నా మంటావేమిటి?

"మీకు స్వార్థం లేదంటావ్ మీ మనసుల్లో వున్న అసలు విషయం విప్పి చెప్పేయనా? మీలాగా యింటింటికి తిరిగి యిల్లాగా బెంగాలు కరువుకనీ, రాయలసీమ క్షామానికనీ పేర్లుపెట్టుక తిరిగేవాళ్ళు అందరూ, కీర్తికోసం, పదిమందిచేత మీరిల్లాంటి ఘనకార్యం సాధించారని డప్పులు వాయించుకోడానికి కాదంటారా? ముమ్మాటికీ అందుకే నంటాను."

"మీరు చాలా పొరపాటు పడుతున్నారు ఎన్నటికీ కీర్తికోసం పాకులాడ్డం మాకేతే కాదు అదుగో మీరన్నట్లు, రాజకీయ ముఠావాళ్లు ఏమైనా దానికోసం తాపత్రయపడితే పడవచ్చు మేము విద్యార్థులం కనకనే, నిస్వార్థదేశసేవకు, కటిబద్ధులమై యీరీతిగా కృషి సల్పుతున్నాం ఇది యింకా తమకు తెలీకపోతే తెలుసుకోమని మా మనవి" అని అధికారపు హుందాతో అడ్డు తగిలాడు వెంకట్రావు

కానీ సీతాపతిగారు వీళ్లకంటే పది ఆకులు ఎక్కువే చదివినట్లున్నారు వదిలేట్లు కనబడలేదు

"నీకసలు దేశసేవ చేయాలని ఎందుక్కలిగిందీబుద్ధి?"

"ఎందుకేమిటి? గోదావరి వరదలు విరుచుకపడ్డంవల్ల యిల్లూ గుడ్డా లేక, తిండీ తిప్పలూ దొరక్క, పిల్లాజెల్లాతో అల్లాడిపోతున్న జనంయొక్క ఆర్తఘోషలు విన లేక, కడుపు తరుక్కుపోతూంటే, తోటి మానవుల సహాయార్థం యిన్ని తిప్పలూ పడుతున్నాం. మాలో ఇంకా మానవత్వం, దయా అనేవి వుండబట్టే, మేము శక్తిలేని వాళ్ళమైనా శక్తివున్న మీబోటివాళ్ళదగ్గరి కొచ్చి తృణమో కణమో సహాయంచేయమని అడుగుతున్నాం. అడగడమేమిట - ప్రాధేయపడుతున్నాం"

"అసలు యీ విషయంలో ప్రార్థించాల్సిన అవసరమే లేదు. ఉన్నవాళ్లు లేని వాళ్లకు యివ్వాల్సిన విధి వున్నప్పుడు దౌర్జన్యం చేసైనా తీసుకెళ్లే హక్కు మా కుంది!" అని వంతపదాలు పూతగా వేశాడు రంగారావు

"మిస్టర్! నీవు చాలా భ్రమపడుతున్నావు. యీ వసూలౌతూన్న డబ్బంతా నిజంగా ఆ బాధితులకే చెందుతుందని నీకు నమ్మకం ఉందా?"

"ఎందుకు ఉండదు—అక్కడ వివిధ సంఘలూ పార్టీలూ కూడలిగా ఏర్పడి ఆహారం వస్త్రం అందరికీ వినియోగమయ్యేట్లు చూస్తారు"

"అదే పొరపాటు రాయలసీమకు పంపించిన చందాల మొత్తాల్లో నిజంగా బాధపడ్తున్నవారికి చేరిన డబ్బెంతో అక్కడ పెత్తనం వహించినవారికీ వారి స్నేహితులకీ అక్కడ చేరిన ఉపగ్రహాలకూ జేబుల్లోకి చేరిన మొత్తం ఎంతో నీకేమైనా తెలుసా?"

"అల్లాంటివెన్నడూ అంత ఆపద సమయాల్లో జరగవండి. జరిగితే ఓటప్పుడు జరిగచ్చు గాని, అయినా జరిగినట్లు ఏ పత్రిక వార్తల్ని పట్ట రుజూ చేస్తారు?"

"ఏ పేపర్లెందుకూ? ఇవ్వాళ వెళ్ళి రాయలసీమలో కనుక్కోండి ఎవడైనా చెప్తాడు. పత్రిక లెప్పుడూ యిట్టి వాస్తవిక విషయాల్ని ప్రకటించవు అంతమాత్రాన జరగలేదనుకోవడం, అంతా పరమ సత్య స్వరూపం అనుకోడం, మీ అనుభవాన్ని మాత్రం చెపుతోంది"

"మాష్టరుగారూ, అయితే యిక్కడ కూడా ఎవరో పదిమంది బడుద్ధాయిలు

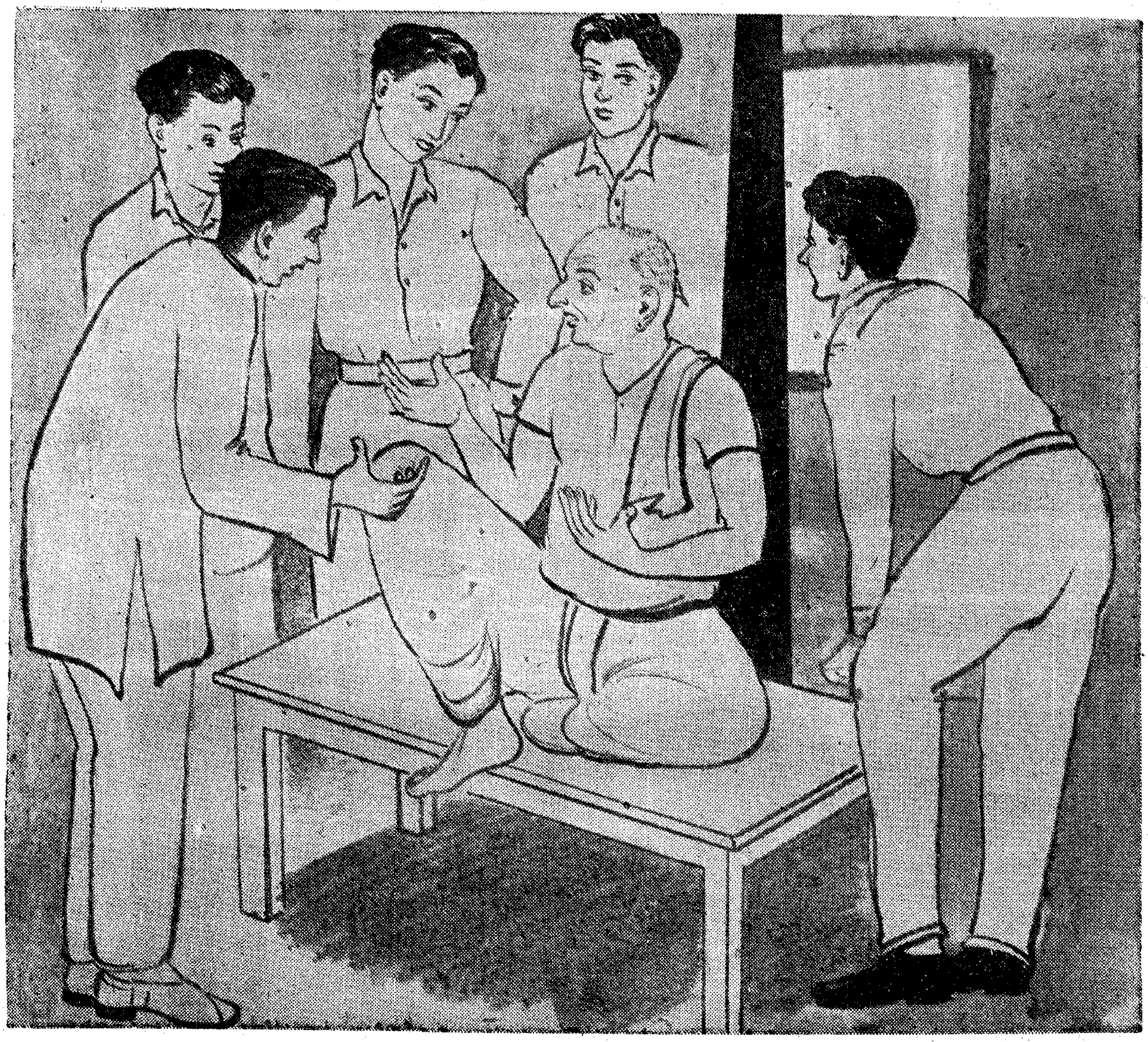

''నీ కసలు దేశసేవ చేయాలని ఎందుక్కలిగిందీ బుద్ధి ?''

అంగాగా అలగాపన్లు చేస్తారని మీరు వేనవేల జనుల హాహారవాల్ని చెవిన వ్వా దూర్చబోరన్న మాట!"

"అట్లని నేననడం లేదు. ఎక్కడ కృషి చేద్దామని వుందో అక్కడ పేరుకోసం తహతహపడడం వుంది. బూటకం వుంది. దొంగతనం వుంది. మీ పార్టీ కూడా పది మందితో పాటు సాయం చేసిందని కేటలాగు ఎక్కడానికే యీ తతంగం అంతా కాని, అక్కడి జనులకు నిజంగా రవాణా జరుగుతూన్న డబ్బు, ధాన్యం వాళ్ళ కందుతోందా లేదా అనేమాట మీ కనవసరం అంటాను—ఔనా?"

"ఎప్పుడూ కాదండోయ్." అని అందరూ ఏకగ్రీవంగా అనేశారు.

"కాక ఏమిటిదంతా! పొద్దు నోక సంఘం వచ్చి చందా యియ్యమంటుంది. మధ్యాహ్నం యింకో సమాజం మళ్ళీ యిదే పాట పాడుతూంది. ఎంతమందికని యిస్తా ముయ్యా - ఎంత కోటీశ్వరుడైనాను."

"అన్ని సంఘాలూ వేరు - మా సంఘం వేరు. మా సంఘంలో సభ్యులంతా, తన మన ప్రాణాలు ధారబోద్దామని, త్యాగ బుద్ధితో పని చేస్తున్నారు. మా కక్కవాల్సింది - మీరు ద్రోశపడ్డట్టు పేరూ కాదు, పెపత్ట్యా కాదు. మాకు ఆ గోదావరి ప్రాంతివాసులు సుఖపడి తృప్తిపడటం కావాలి. అదే మాకూ తృప్తి."

సీతాపతిగారు కాస్సేపు అదోలా చూశాడు ఆకాశంకేసి. అంత సేపటినుంచీ, రభందాళి చేస్తున్న విద్యార్థుల్లోని కనాళాలు కొంత శాంతించి, ఆయన తుది నిర్ణయాన్ని పట్టి తమ అచంచల త్యాగదీక్షను రుజూ చేసికొని కాని అక్కడినించి కదలకూడదని అనుకుంటున్నారు.

భతాలున సీతాపతిగారు నిల్చునివున్న వెంకట్రావును ఒక్కగా నొక్క సూటి ప్రశ్న వేశారు.

"ఏమోయ్ నీ పేరేమిటో......"

"వెంకట్రావ్."

"ఆఁ వెంకట్రావూ! యింటి పేరేమని చెప్పావ్?"

చెప్పాడు

"... వా ర బ్బా యి వా" అని

★ స్వార్థమా? త్యాగమా? ★

కాస్సేపు మళ్ళీ నిదానించి అతడికేసి చూశాడు. అడిగాడు.

"వెంకట్రావ్రూ, నీవు గోదావరీ ప్రాంత వాసులకు, సౌఖ్యం, తృప్తికలగానని యింత త్యాగం చేస్తున్నానన్నావు కదా అసౌఖ్యం, తృప్తీ అర్థంలోఅంటే నీ నాలుగురోజులపాటు గవర్నమెంటువారి చేత జనానికి గంజినీళ్లుపోయించి సత్రాల్లో నివాసం ఏర్పరచడమేనా, లేకపోతే..."

"మాకు చేతనయింది అంతేకదండీ అంత కంటే మాకు సాధ్యమైన ఏ సహాయమైనా చేయగలం. అక్కడ నిరాధారులైన ఎంత మందో జీవాలకూ ప్రాణాలకూ శాశ్వతంగా తృప్తినిచ్చే ఏవిషయంలోనైనా ఉద్యోగాలిప్పించడంలోనైతేనేం, తీవ్ర ఆందోళన లేవదీయపోతున్నామండీ!"

"నీపద్ధతిమాస్తే, అక్కడేదో జీవాలూ, ప్రాణాలూ నీ సమీపంలో వున్నవాళ్లకి భిన్నంగా, శరత్ బాబు నవలల్లోకి మల్లే వున్నాయనుకుంటున్నావు కాబోలు. మనలాగే వున్నాయి అవ్వి మన యిరుగు పొరుగువారి కష్టాల్ని, దోసగుల్ని సరిచేయలేనివాళ్లం "మనకెందుకులే" అని పట్టించుకోకుండా తిరిగేవాళ్లం--'దూరపు కొండలు నునుపు' అని అక్కడేదో ఉద్ధరించుదామనుకొంటాలేమిటి?

"ఆ గోదావరివాళ్లే నీదగ్గరికొచ్చి, మీచేతయిన ఉపకారం చేయండని బాగుపడతామనీ అంటే, నీబోటివాళ్లే - "సరే మిరామావల్ల కాదంటార"ని ముమ్మాటికీ రాశియివ్వగల్ను.

"పైగా వాళ్లందరికీ తృప్తి నిస్తామంటావ్. వివిధవర్గాలు గల ఒక పెద్ద జనసమూహంలో వాళ్ళకి వివిధరకాలుగా వుంటుంది తృప్తినిచ్చేపద్ధతి. ఒకడికి గంజినీళ్ళుపోస్తే ఆరోజుకు వాడికి తృప్తే. "దేహీ!" అని యాచించక గుట్టుగా బ్రతికే ఒక సంసారికీ, ఆరోజు అవసరంకొద్దీ గంజి త్రాగడం తృప్తికాదు. తనకు మళ్ళీ తన స్వస్థత చేకూరడం తృప్తి. ఒక డబ్బులేని లాయరుగారికి యీ వెలువలో పాడైపోయిన పుస్తకాలు ఎవరన్నా యిస్తే అప్పుడు తృప్తి. నీకేంతెల్సు తృప్తి అంటే దాచి పెట్టుకున్న నోట్లు కాస్తా తడిసిపోయి "లబోదిబో"అనుకున్నవాడికి నీ త్యాగం ఏమాత్రం తృప్తి నిస్తుందయ్యా! ఎన్ని కుటుంబాలు యీ విపత్తువల్ల శుభకార్యాలకి అభ్యంతరములొచ్చి యీతిబాధలు పడబోతున్నారో వాళ్లకి తృప్తి,సౌఖ్యం మీతర మేమవుతుందీ యివ్వడం ఏం త్యాగమయ్యా మీరు చేసేదిః" అని పూరుకున్నారు సీతాపతిగారు.

ఈ ఉపోద్ఘాతంతో వెంకట్రావుకు శివమెక్కినంత పనైంది. సీతాపతిగారి కర్ణకఠోరపు సవాళ్ళూ, సముదాయింపులూ, అంత తేలికగా తోసివేయటాలూ, భరించడం యిహ దుర్భరం. యిట్లాంటి వ్యక్తికే సమాధానం చెప్పి ఒప్పించలేక వెనకకు తిరిగే వెళ్ళితే,అది తమ మహత్కార్యంలో పెద్ద అపజయంగా భావించాలిసిందే. అందుకే ఉండబట్టలేక వెంకట్రావన్నాడు.

"మీ రిక్కడ కూర్చుని తృప్తినిగూర్చి యింత జిజ్ఞాస చేస్తున్నారు కాని అది ఏనాడో మాకు తెల్సు. మేము త్రికరణ శుద్ధిగా అన్నిరకాల వ్యక్తులకీ అన్నిరకాల

భర్త: "ఏమే, మన అబ్బాయి నన్నింకా 'నాన్నా' అని పిలవడంలేదేం? ఆముక్క కాస్త గట్టిగా నేర్పకూడదూ?

భార్య: "వద్దులెండి. ఇప్పణ్ణించే మీ రెవరో చెబితే వాడు భయపడిపోతాడు."

సబ్బును గురించి వార్త!

రెక్సోనా ధర ఇప్పుడు తగ్గింపబడినది!

ఈ రోజున బజారులో, మీ డబ్బుకు పూర్తి లాభమ నిచ్చునటువంటియు ప్రఖ్యాతి చెందినటువంటియునైన రెక్సోనా సబ్బుయొక్క ధర బిళ్లకు 5 అణాల 9 పైసల వరకు తగ్గింపబడినది (స్థానిక సుంకములు అమలులో నున్న యెడల వాటిని జేర్చుకొనవలెను). దాని యొక్క ఉన్నతమైన రకము మారలేదు,

ఇది ఒక్కటే కేడిల్ తో గూడిన సబ్బు

5 అణాల 9 పైసలకు మాత్రమే దానిని కొనండి.

(స్థానిక సుంకములు అమలులో నున్నయెడల వాటిని జేర్చుకొనవలెను)

RP. 116-X23 TL

సౌఖ్యాలూ అవకాశాలూ కల్పిద్దామనే ఏకైక దీక్షతోనే యీ ప్రయత్నం చేస్తున్నాం. వీటికై మా సర్వసౌఖ్యాలూ త్యాగం చేయడానికి నిర్ణయం చేశాం. తెలుసా అండీ?"

"అల్లైతే.. " నింపాదిగా అందుకున్నారు సీతాపతిగారు, "నేను గోదావరి ప్రాంతవాసిని. నేనూ ఆ వరదలవల దెబ్బతిని యీ వూరు తలదాచుకోడానికని వచ్చాను. మీరు నాకేం సహాయం చేస్తారు?"

అంతా ఘక్కున ఒక్కసారి నవ్వారు. రామేశం అన్నాడు "ఇట్లా అయితే ఇహ ప్రతివాళ్లూ తినికూర్చుని వరదలవల్ల అవస్థ పడుతున్నామనే చెప్తారు. చందాలివ్వకుండా తప్పించుకునేందుకు భలే యెత్తు ఎత్తారండీ!"

"అది కాదు నాయనా!" యీమాటు సీతాపతి అతిదీనంగా ప్రారంభించారు. ముఖం మారిపోయింది—"యీయిల్లు నాది కాదు. నేను యీ వూరు వచ్చి ఐదు రోజులైంది. మావూరు అమలాపురం దగ్గర. నాకు రెండెకరాల పొలం వుంది.

"నాకు కరణీకం అదీ వుండేది. చిల్లర పనులవీ యివీ చేసుకుని బ్రతకాల్సినవాణ్ణే కాని నాకేమీ యిప్పుడు వేరే అధరువులేదు కావడానికి మా సంసారం పేరు ప్రతిష్ఠలు గల్గిన హోదా వ్యవహారంలోదే. ఇప్పుడు నా చేతిలో కొచ్చేటప్పటికి అదంతా చితికిపోయింది. నేనూ డొక్కశుద్ధిగా చదువుకుని కాంగ్రెసుతోపాటు జైళ్ళకెళ్ళినవాణ్ణే. కానీ స్వతంత్రం వచ్చింతర్వాత మావంటి వాళ్లకు పనేం లేకపోయింది. అందుతోనే పట్టుకొచ్చిన సత్యం, శౌచం కోసం నిలబడే టప్పటికి, పై అధికార్లతో, తకర్లొచ్చి, నా కరణీకానికి స్వస్తి చెప్పారు.

"ఇప్పుడల్లా నేను, నా కూతురూ వున్నాము. ఆ అమ్మాయికి జబ్బుచేసి ఊరులో ఆయుర్వేద ఘనవైద్యుడెవరో వున్నాడంటే విని, ఒక ఆసామీదగ్గర రెండువందల రూపాయిలు అప్పుచేసి బైలుదేరి ఆ ఊరెళ్లొచ్చాను. అక్కడి పని ముగించుకుని తీరవళ్ళా రైలెక్కి యింటిదారి పట్టేసరికి, మధ్యలోనే మా రైళ్లు ఆపేశారు. ఏమిటా విశేషం అంటే అకస్మాత్తుగా యిల్లా గోదావరి వరదలు వూళ్ళన్నీ ముంచేశాయని వార్తలు తెలిశాయి. నేనింకా, రైలు కదలివెళ్ళినా, యింటికెళ్ళి జలప్రవాహం చూడడమే కదా అని విరక్తిపుట్టి యిక్కడే దిగాను. నేను వెళ్ళినా నా వూరిల్లూ, ఆ యింట్లో పదిలం చేసుకున్న గాదెల్లో ధాన్యం, నా పిల్ల పెళ్లికోసం దాచిపెట్టిన రెండువేల రూపాయీ నోట్లూ అన్నీ సర్వనాశమైనాయని నేను వేరే వూహించాల్సిన అవసరం లేకుండానే తెలిసిపోయింది. ఇంకా ఆ వూరివాళ్లలాగా ప్రాణాలకుకూడా భయపడాల్సిన అనుభవం మాత్రం తప్పింది. నిజానికి ఆ నీళ్ళల్లో కొట్టుకపోయే వుంటే యీ జీవనభారం మోయనక్కరలేకుండా తప్పేదికదా అనిపిస్తుంది ఇప్పుడు.

"నేను నా జీవితంలో యాచించడం అంటే ఏమిటో ఎరగనివాణ్ణి. యీ స్టేషన్లో దిగి ఒక రాత్రిపూట ఒకళ్ళ పంచలో తలదాచుకుందామని చూస్తే, దొంగలమాదిరిగా సంజాయిషీ సమాధానాలు చెప్పకున్నాను. రెండోరోజున ఎల్లాగో యీ రెండుగదులున్న యిలూ ప్రస్తుతానికి రు 5 లు యిచ్చి అద్దెకు తీసుకచేరాను. యీ నాల్గు రోజుల్నుంచీ నాల్గు ప్రాణాహుతులు వేసుకుంటున్నాను. ఇంకా నాదగ్గర పాతిక రూపాయలుమాత్రం వున్నయ్. అరవయ్యో పడిలో పడి, దగ్గుతో బాధపడేవాణ్ణి. నా కివ్వాళ, బంగ్రోతు ఉద్యోగంకూడా, దొరకదని నాకు తెలుసు. యీ యవారం చేసుకునే శక్తి వుందునో వుండదో.

"పోతే నాకు యీ పెళ్లీడు మించిపోయినపిల్ల వుంది" అని వెనక్కు తిరిగి 'పూర్ణా!' అని కేకవేశారు. లోపల్నుంచి పూర్ణ వచ్చి అందరూ వుండటంవల్ల తండ్రిదగ్గరికి రావడానికి జంకినట్లు నిలబడి, 'ఏమిట'ని అడిగి మళ్లీ వెళిపోయింది. సీతాపతిగారు, కళ్లనీళ్లపర్యంతంగా యీ ఉదంతాన్నంతా చెపుతూంటే నిస్తబ్ధులై వింటున్నారు. ఆయన అల్లాగే చెప్పకపోతున్నారు.

"ఈపిల్లకు పెళ్లికావాలి. యీరోజుల్లో కట్నంలేకుండా మీలో ఎవరు చేసుకోగలరో చెప్పండి. నా పరిస్థితులకి తోడు కరువులో అధికమాసం వచ్చి కూర్చుని నాకున్న యిల్లూ వాకిలీ నాశమైపోయాయి. దాచిపెటిన నోట్లుకూడా గంగమ్మ తీసుకెళ్లింది. ఇక యీ పిల్లగతేంకాను? యీ పిల్లకు చదువు చెప్పించే తాహతా నాకు లేకపోయింది.

రిజిస్టరు నెం 1905 Dewali Special Offer తంతి: "Republic"

గొప్ప బహుమతులు

మీరు ఒక బహుమతి తప్పక గెలువండి!

అన్నియు గ్యారంటీ బహుమతులు :-

ప్రతి ఆల్ కరెక్టుకు	రు. 5000/-
ప్రతి మొదటి రెండు వరుసలు కరెక్టుకు	,, 1000/-
ప్రతి మొదటి ఒక వరుస కరెక్టుకు	,, 100/-
ప్రతి మొదటి రెండు నెంబర్లు కరెక్టుకు	,, 20/-

5 నుండి 20 వరకు గల అంకెలను యీగళ్ళలో నిలువుగా, అడ్డముగా, అయిమూలగా యెటు కూడినా 50 వచ్చునట్లు వేయాలి. ఒక అంకె ఒకేమారు వాడాలి.

ఆఖరు పోస్టింగ్ తేది 11-11-53 ఫలితములు : 21-11-53

ఒక ఎంట్రీకి ప్రవేశరుసుము రు 1/- 8 ఎంట్రీలకు రు. 6/-

16 ఎంట్రీల సెట్టుకు రు. 10.

గత పోటీ ఫలితం

18	16	5	7
11	6	17	12
4	9	14	19
13	15	10	8

మొత్తము 46

రూల్సు పై రేటుప్రకారం ఫీజు పంపుతూ, తెల్ల కాగితముపై యెన్ని యెంట్రీలైనా పంపవచ్చును. ఎంట్రీల వెంట మనియార్డరు రశీదుగాని, పోస్టల్ ఆర్డరుగాని, బ్యాంకి డ్రాఫ్టుగాని, జతపర్చవలెను "మీరట్" లోని ఒక గొప్పబ్యాంకిలో డిపాజిటు చేయబడిన సీల్డు సొల్యూషనుతో సరిపోలిననే, సొల్యూషనుగాని లేక వరుసలుగాని క్రమముగా ఉన్నదని తెలిసికొనవలెను. సొల్యూషనులో ఇంగ్లీషు అంకెలే వాడండి. ఉత్తరాలు ఇంగ్లీషులోనే వ్రాయాలి. ఫలితములు త్వరగా తెలుసుకొనవలెనన్న, స్వంత అడ్రసుగల స్టాంపు కవరు ఎంట్రీలతో కూడా పంపండి. మేనేజరు తీర్మానము ఆఖరు, చట్టబద్ధమైనది. మీ ఎంట్రీలు ఫీజుతో పంపవలసిన అడ్రసు.

LIBERTY CONCERNS Regd, (A M), P. B 86, Sadar, MEERUT (U P)

★ స్వార్థమా? త్యాగమా? ★

"ఈడొచ్చినపిల్లను యింట్లో వుంచుకున్న తండ్రిగతి బహుశా మీకూ చెల్లెళ్ళు వుండి యిట్టి కష్టాలు వస్తేనేకాని తెలీనే తెలీదనుకుంటా డబ్బు వున్నవాళ్లు మీరు మీతండ్రులు మొగపిల్లల్ని అమ్మకునేటప్పుడు వచ్చే వేలరూపాయిల కట్నాలూ ఆడపిల్లలకోసం అల్లుళ్ళను కొనుక్కోడానికి పనికొస్తాయి. కానీ నా సంగతేమిటి?

"నేను గోదావరివాసిని. నా అవస్థలాంటి అవస్థలు మీ సంఘాలు చందాలు వసూళ్లు చేసి తీరుస్తాయా? ఆందోళనలు లేవదీసి తీరుస్తాయా? దేశమంతా యీ దారిద్ర్యం ఉన్నప్పుడు మేమేం చేస్తామని అంటారు! ఆ సంగతీ నాకు తెలుసు! కానీ తనదాకా వచ్చేంతవరకూ కష్టాలంటే వాటి లోతు ఎంత అనంతమో తెలీదు అబ్బాయ్! దీనికి మీరేం త్యాగం చేస్తారు?

"గోదావరిజిల్లాలో నాకంటె ఘనమైన కుటుంబాలు ఎన్నో యిల్లాంటి యిక్కట్లలో వున్నాయని నేను ఊహించడానికి ఎంతో సేపు పట్టదు. వాళ్ళు మీరూ, మీ ప్రభుత్వాలూ పెట్టే తిండితో సంతృప్తి పడరు. వాళ్ల బాధలు పైకి కనపడని తీరని సమస్యలు—వీటికి మీరేం చేయగల్రు? మీ సంఘాలేం చేయగలవ్? మానం వున్న ఏ వ్యక్తీ మీ డబ్బుకోసం సంతోషించడు" అని ఒక పెద్ద నిట్టూర్పు విడిచాడు సీతాపతి గారు.

"నేనూ మీమల్లే పెద్ద డిగ్రీల చదువులు చదవకపోయినా, సాంప్రదాయంవల్ల పరిసరాలవల్లా కొంత అనుభవం సంపాదించగల్గాను నిజంగా బాధలుపడి కుమిలిపోయే వాడు పైకి పొంగలేడు ఏమీ లేనివాడే పెద్ద ఆర్భాటం చేస్తాడు. అంతే యిప్పుడు మీరు చేస్తూంది కూడా."

ఈ మాటల్తో అక్కడి యువకులంతా కదిలిపోయి కడుపులో మాత్రం "పాపం!" అని సానుభూతి చెప్పుకున్నారు. నీరసంగా వెంకట్రావు మాత్రం తను ప్రస్తుత అశక్తని తెల్పాడు "మీరు చెప్పిన బాధలు అందరికీ వున్నాయని మేము అంతమాత్రం ఆలోచించకపోలేదండీ - కాకపోతే యీ విషయాల్లో అశక్తులమని చెప్పుకోవాలి గానీ!" అని.

"అట్లా అనకు వెంకట్రావ్, మీరు అశక్తులు గారు. సంఘం మారాలంటూ సమాజం వేరే వున్నదంటూ సాకులు చెప్పేమాటలు నేను నమ్మను. నెత్తురూ కండలతో వున్న ఎదురుబడ్డ వ్యక్తులు-మీరూ నేనూ మారితే, మనలో మనకి అన్యోన్య సహకారాలు వుంటే సంఘం మారినట్లే అనుకో! ఎదుటివాళ్ళకి సహాయం లేనివాళ్ళు, ఏదో ఎవరికో చేస్తున్నాం అనుకోడం - అది కీర్తి ప్రతిష్టలు రావాలని ఆరాటపడ్డమే అవుతుంది"

"అదుగో మళ్ళీ అదే అంటారు? కీర్తి ప్రతిష్ఠ లెందుకండీ మాకూ? యిల్లా మీబోటివారికే చేతనయిన సహాయం చేయదలచామంటే నమ్మరేం?"

"చేద్దామనుకోవాలే కాని, యిది మీ చేతిలోనిపనే! కాని మీరు ససేమిరా ఒప్పుకోరు. మీవాళ్లమీద తోసేసి ఏదో ఒక కారణం చూపించి తెలివిగా ఆవాల్టికి తప్పుకుంటం మాత్రం మీ చేత నవును - అంతే"

"లోకులంతా అల్లా తయారైయారని చెప్పడం బాగానేవుంది కాని మా విషయం మీరింకా అర్థం చేసుకోకపోడమే విచారంగా వుంది. మేము అన్నీ త్యాగం చేయగలమండీ!"

"ఐతే, మీకు కోపం రాకుండావుంటే ఒక్క ప్రశ్న వేస్తాను సమాధానం చెప్తారూ?"

ఏమిటన్నట్లు అందరూ అయన్ను చూశారు

"నాకోపిలవుంది వెంకట్రావుకు యీడూ జోడూ సరిపోతుంది మాకూ వాళ్లకూ సంబంధాలున్నాయి అతన్ని నాపిల్లను చేసుకుని, యీ రూపేణ నాకు సాయం చేయమనండి! నాకీబాధ్యత పూర్తి అయితే నాదోవన నేను కాశీయాత్ర చేసుకుంటాను"

అందరికీ ఓ పెద్ద పిడుగు పడ్డట్టయింది. తమాయించుకుని రామేశం అన్నాడు.

"అది కాదండీ మేము చందాకు రావడమేమిటి మీరిలాగా మీపిల్లను చేసుకోమనడమేమిటి? యీ వ్యక్తిగత విషయాల్లో ఒకమర్యాదా, తాహతు వుండక్కర్లేదండీ?"

"అయ్యో, ఇప్పుడే తేలిపోయారుమీరు. అందుకే మిమ్మల్ని అడిగాను మీ త్యాగం అంటే యింతే! వ్యక్తిగతమైన విషయాలనీ తాహతులనీ అంటారని నేనిందాక చెప్పాను నాకు చేతిలో కట్నం లేకుండా మీయింటి గడపదొక్కే తాహతు లేదు అందుకే యిక్కడ అడిగాను నా పరిస్థితులు మీరు నమ్మివున్నట్లయితే నామీద మీకు తప్పక

> పనిమనిషి తనకు పెళ్లి కాబోతోందనీ, నాలుగు రోజులు సెలవిప్పించమనీ యజమానురాలిని అడిగింది. సెలవు తీసుకుని వెళ్లబోతూ, "కాస్త ఈ 20 రూపాయలూ మీదగ్గిర దాచిపెట్టండమ్మా" అన్నది.
>
> "ఏం, నీ మొగుడుదగ్గిరే దాచుకోరాదా?" అని యజమానురాలన్నది
>
> "మీ దగ్గిరే వుంచండి కొత్తమనిషిని నమ్మి డబ్బియ్యడం మంచిది కాదు."

దయకలిగేదే! మీ ఆదర్శాలకు సహాయం చేసేందుకు, మీరూ నేనూ తోడ్పడు కోవాలి. అట్టిది, మీ రిక్కడ అశక్తత చూపిస్తారు; మావాళ్లనడ గాలంటారు? ఏం?"

"మీ ఒక్క పిల్లను వెంకట్రావు చేసు కుంటే సరిపోతుందిటండీ; పోనీ అట్లాగే అనుకున్నా మీకు మల్లే ఎంతమంది లేరు? వాళ్ళగతి ఏం కాను?"

"నేనా మాట కాదనను. కాని మీ ఎదు రుగుండా వున్న చిన్న సమస్య ఇది. ఇది ఉభయత్రా మంచిని చేసేదేను వెంకట్రావు అంతకంటె వేరే ఏమీ చేయలేడు. అందుకే దీంట్లో తన త్యాగశక్తిని చూపమంటు న్నాను. ఈ ఆందోళన లేవదీసి యిల్లా అందరికీ సహాయపడ్డామంటే నేను తప్పక ప్రోత్సహిస్తాను. కానీ మీరు ఆచరణలో మీ ఆదర్శాలను పెట్టగలరో లేరో తెలి సేందుకు యీ సహాయము చెయ్యాలి!"

"మాకు మీరు చందా యివ్వలేని పరిస్థి తుల్లో వున్నారన్నారు కనక, దానికోసం మీకూడా కొంత ధనరూప సహాయం చేయించగల్గుతామే కాని, యిదేమిటండీ పిల్లను పెళ్ళిచేసుకుంటే కష్టాలు గట్టెక్కు తాయా?" మల్లిఖార్జునం అందుకున్నాడు.

"మీకు కావాలంటే, మీరు వృద్ధా ప్యంలో వున్నారు కనక వరుణ్ణి కూడా తగినవాణ్ణి కుదుర్చుతాం. అంతే కానీ ముమ్మల్ని దుయ్యబట్టుకుంటే, మాముందు బోలెడంత కార్యక్రమం వుంటే, అదంతా చాలించుకుని మీరు అడిగినట్లు ఎల్లా చేస్తా మండీ!" అన్నాడు రంగారావు.

వెంకట్రావు మాత్రం మాట్లాడకుండా ఏదో సందిగ్ధావస్థలో వున్నట్లుగా ఒక కంట చూస్తున్న సీతాపతిగారు అన్నారు.

"నాకు మీ ఆర్థికసహాయమూ వద్దు. నా కెక్కడా కనబడని వరుణ్ణి దొరకలేదని చెప్పి నచ్చ జెప్పనూ ప్రయత్నించవద్దు. మాకూ వారికీ సంబంధా లున్నాయయ్యా. మీ రిక్కడ 'సరే' నని వాగ్దానం చేస్తే, మీ పెద్దలదగ్గరికొచ్చి అన్నీ విన్న వించుకుంటాను. మీ వంశం మా వంశం బాగుందనుకుని, మా పిల్లను మీవాళ్ళంతా యిష్టబడితేనే వివాహం చేయండి. అందరి కంటె పిల్లవాడికి పిల్లనచ్చడం ముఖ్యంగదా. కనక అతనికి నాకు సహాయంచేసీ, తన కొచ్చే యింతకంటె మంచి సంబంధాలను కట్నాలను త్యాగంచేసే శక్తివుంటే, తప్పక యిష్టపడతాడు. వాళ్ల పెద్దల్ని కూడా బల వంతం చేస్తాడు. అందువల్ల - నాకు మీరే సాకులూ చెప్పాల్సిన పనిలేదు.

ఊరికే ఉబుసుపోక, త్యాగమనీ, స్వార్థ రహితం అనీ కబుర్లు దంచడం కాదు. నాకీ సహాయంచేస్తే మీ కెంతకీర్తి వస్తుందో, నాలాంటి ఒక వృద్ధప్రాణి ఎల్లా తృప్తి పడుతుందో గ్రహించుకోగలిగితే యింకా మీకు వాదన చేయకు"

ఇదిఒక అగ్నిపరీక్షగా తయారైంది ఆ యువకులకందరికీ వెంకట్రావుకు మరీ

(58-వ పేజీ చూడుడు)

నేడే

మృదువైన మనోహర చర్మపు

రహస్యమును కనుక్కోండి

పాండ్స్ కోల్డ్ క్రీమ్‌తో మీ చర్మమును పరిశుభ్రం చేసికొనుడు ..
ప్రపంచమంతటా అందమైన స్త్రీలు సౌందర్య రక్షణకు దీనినే విశేషంగా వాడు చున్నారు. తేలికగానున్న యీ క్రీమ్‌లోనున్న విశేషనూనెలు చర్మములోనికి చొచ్చుకొనిపోయి దుమ్మును, మురికిని యింద్రజాలమువలె తొలగించి మీ చర్మమును మెత్తగా, నవనవగా అగపడునట్లు చేయును
పాండ్స్ కోల్డ్ క్రీమ్ ఒక సీసాను నేడే కొనుడు.

పాండ్స్
కోల్డ్ క్రీమ్

రోజంతయు రక్షణకుగాను ప్రతి ఉదయమున పాండ్స్ వ్యానిషింగ్ క్రీమ్‌ను వాడుడు. రాయగానే అదృశ్యమైపోవు యీ సౌందర్య సహకారిని వాడితే మీ చర్మమెంత మనోహరంగా అగపడునో మీరే గమనించగలరు!
దీనిమీద పౌడరును రాస్తే మీరు ఎంతో అందంగా అగపడుతారు. అసలు పాండ్స్ క్రీములనే గమనించి కొనుడు.

P. 8745

స్వార్థమా? త్యాగమా?

(25-వ పేజీ తరువాయి)

చిక్కవచ్చి కూర్చుంది. అతని వళ్లంతా చిగురుటాకులు పోయడం మొదలెట్టాయి. అతనిలోని సంస్కారం, అక్కడ అతనికి 'కాదూ' అంటే జరగబోయే నగుబాట్లూ తనద్వారా తన సంఘసభ్యులకు కలగబోతూన్న పరాజయం అన్నీ ఒక్కమాటు బాకులూ యీటెలూ తీసుక మీదికొచ్చినట్లుంది అతనికి. స్నేహితులుకూడా ఆ పిల్లనీ, పిల్లతండ్రినీ యిల్లా ఉద్ధరించడం కన్న వేరే ఏమిటి ధర్మం వుంటుందో తెలీక, ఆయన ప్రశ్నలకి సమాధానాలు చెప్పలేక, అంతా వెంకట్రావుమీద పడేశారు.

ఈ ఒక్క పిచ్చి ముసలాయనకు సమాధానం చెప్పి ఒప్పించలేకపోతే ఏం; ఏవో మొండిమాటలు నాలుగు ఝూడించి అక్కడినుంచి ఉడాయించే బలం వారందరిలోనూ కనబడలేదు. నిజానికి సీతాపతిగారు చెప్పేదన్నీ నిజమైన సమస్యలే! ఆయన సమర్థించే అన్ని విధాలా యోగ్యంగా అందరికీ ఆ వాదోపవాదాల తైపులో అనిపిస్తోంది. పోనీ ఆ అమ్మాయి కురూపి అనో కుంటి కాలుదనో తోసేయడానికి వీల్లేకండా గంధర్వకన్యలాగుంది. వెంకట్రావు ఒప్పుదల ఎందుకు యివ్వకూడదో తెలీటంలేదు... ఆలోచించాడు వెంకట్రావుకూడా. అలాంటి మన స్తత్వం గల వ్యక్తికి అప్పట్లో వేరేదారి లేదు. వెంకట్రావు సరేనని ఒప్పుకున్నాడు......

అందరిముఖాలూ విప్పారినయి. సీతాపతిగారు కళ్లనీళ్ల పర్యంతంగా వెంకట్రావును కౌగలించుకుని 'పూర్ణ'ను పిల్చి యిద్దర్నీ జత చేశాడు. స్నేహితులంతా ఉప్పొంగిపోయి అప్పటికప్పుడే ఒక స్టూడియోకెళ్ళి ఫోటోకూడా లాగించేశారు. సీతాపతిగారిమీద తామంతా ధ్వజమెత్తినట్లు సీతాపతిగారే వాదంలో ఓడిపోయేసి తమ వెంకట్రావే విజయం పొందినట్లు అచంచలధ్యేయనిష్ఠను రుజూ చేసుకున్నట్లు ఎక్కడలేని ఉపన్యాసాలు దంచేసుకుని ఆయన్ను వెంకట్రావుగారి తల్లిదండ్రుల యింటికి తీసుకెళ్ళి అక్కడ పరిచయం చేశారు. తర్వాత అంతా వ్యక్తిగతంగా ఎవో వాళ్ల కుటుంబ విషయాలకు సంబంధించినది చింది. ఇంతకూ వివాహం యిద్దరికయింది.

వివాహం ఐన మూడో రోజున భోజనాలు చేసి తాంబూలాలు వేసుకుంటూ స్నేహితుల సమక్షంలో, రిటైర్డ్ తాసిల్దారు జనార్దనరావుగారు,—అంటే వెంకట్రావు తండ్రి—వియ్యంకుడితో మాట్లాడుతూ అడిగాడు.

"ఏమండీ సీతాపతిగారూ, యీ ఉదంతం అంతా విన్నాక, నాకు అర్థంకాని మూడు సందేహాలు తేలకుండా వున్నయ్. ఏమిటంటే, ఏదో సామాన్యంగా చందా యివ్వమని వచ్చిన మా వెంకట్రావుకు యింకా పెళ్ళికాలేదని ఎల్లా పసికట్టేశారు? ఇతన్ని మీరు ఒప్పించి తీరుతానని ఎలా నిశ్చయించుకోగలిగారు? పైగా నాకూ మీకూ సంబంధాలున్నాయని ఎల్లా ఊహించగలిగారూ?"

"బావగారూ అదేముందండీ! ఎవరికి ఏ నీళ్ళ రుణమో ఎవరు చెప్పగలరు! ఈ వరవిలువ లేకపోయినా మీలాంటి దివ్యమైన కుటుంబంతో నేను వియ్యమందుతానని కలలోకూడా అనుకోలేదు.

"వెంకట్రావు ఆరోజున గ్లాస్కో లాల్చీ కాబోలు తొడుక్కుని వచ్చాడు. లోపల బనియను లేనట్టు వుంది. ఒంటమీద ఒంటిపోగు జందెము బాగా కనిపించింది. దానికి తగ్గట్టు యింటిపేరూ అన్నీ అడిగింతర్వాత మీకూ నాకూ లావాదేవీలు వున్నాయని తేల్చుకున్నాను. తీరల్లా అడిగితే నా కేవరూ వ్యతిరేకంగా సమాధానం చెప్పలేకపోయారు."

"మీరు చాలా ఘటికులండీ! మాట్లాడుతూనే మీ పనులు మీరు చక్కపెట్టుకోగల వ్యక్తులు!"

"స్వార్థమండీ మహాప్రభో! యిది స్వార్థం. ఇది ఎన్ని అబద్ధాలైనా చెప్పిస్తుంది. వెంకట్రావు చేతిలో నోటుబుక్కుమీద వ్రాసినదాన్నిపట్టి అతను బి. ఏ చదువుతున్నాడని తెలుసుకున్నాను. అందుకే అతన్ని వదలదలచలేదు."

లోపల కుమ్మరంలో నించుని, అందాకటి నుంచీ వింటూన్న వియ్యపురాలుగారు కూడా అందుకుని అన్నది—

"మీ దగ్గర ఏం మంత్రబలముందో కాని, అంతకుముందు ఏ సంబంధం వచ్చినా వలకాదన్నవాడు కాస్తా, తనంతట తానే వచ్చి, యీ వివాహానికి ఒప్పుకోకపోతే సత్యాగ్రహం చేస్తానన్నాడు. అందుకే మేముకూడా 'కాదు'నలేకపోయాం."

"అది నా మంత్రబలం కాదండీ అది 'గోదావరీ' తల్లి మంత్రబలం. లేకపోతే నే నీపూట్లోవుండటమే లటస్థం చేది కాదు. మా అమ్మాయికి మీ యింట్లో వుండే అదృష్టం లభించేది కాదు." అన్నారు సీతాపతి.

"ఇకనుంచో యీ రాజకీయాల్లో తిరిగి తన ఆరోగ్యం చెడగొట్టుకుంటున్నాడు. అదికూడా ఎల్లాగో మాన్పించి యింత చదువుకునే అలవాటుచేస్తే - అదే చాలు!"

"అక్కయ్యగారూ, మీకా ఊసే అక్కర్లేదు ఇహను! కొద్దిరోజుల్లో యివన్నీ మారిపోతాయనుకోండి. ఇంతకూ అనుభవాన్ని మించిన చదువులేదు. అతను పెళ్లిచేసుకోవడం స్వార్థమా? త్యాగమా? చెప్పండి?"

ఆ మాటలు వింటూ కూర్చున్న వెంకట్రావు తనిష్కృతు చేసింది - "స్వార్థమా? త్యాగమా?" తెలీక తికమకపడ్డాడు. ★

తొమ్మిదేళ్ల కుర్రాడు ఏడుస్తూ అమ్మదగ్గరికెళ్లాడు.

"ఎందుకురా ఏడుస్తున్నావ్" అని అమ్మ అడిగింది.

"ఆ, ఏముంది. మీ ఆయన మళ్ళీ కొట్టాడు నన్ను," అన్నాడు వాడు.

58 సం॥ లుగా లోక ప్రఖ్యాతిజెందిన
మదనమంజరి మాత్రలు
ఈ మాత్రలు స్వప్నదోషము, శీఘ్రపతనము, ధాతుక్షీణమువలన పుట్టు రోగములను తొలగించి, శుద్ధ వీర్యమును వృద్ధించి, ధాతువును గట్టిపరచును. అజీర్ణమును పారదోలి, జీర్ణశక్తిని వృద్ధిపరచును. శరీరమునందు ఉత్సాహమునిచ్చును.
40 మాత్రలు. వెల రు. 1-4-0 లు.
మదనమంజరి ఫార్మసి
184, చైనాబజారు రోడ్డు మద్రాసు-1.
బెజవాడ-శ్రీనివాస మెడికల్ స్టోర్సు-పార్కురోడ్డు
తమిళనాడ్ స్టోర్సు:
547, పైక్రాఫ్ట్స రోడ్. తిరువల్లికేణి.

Edited, Printed & Published by S. Sambhu Prasad at the Andhra Patrika Press, 7, Thambu Chetty St, Madras